

INFORME DE GÈNERE DE L'ENQUESTA ÒMNIBUS MUNICIPAL (2024)

CURES, POBRESA DE TEMPS I BRETXA DIGITAL DE GÈNERE

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	2
2. CURES.....	2
2.1. IMPORTÀNCIA PERSONAL I RECONeixEMENT SOCIAL	2
2.2. PERSONES PROPERES QUE REQUEREIXEN ASSISTÈNCIA.....	4
2.3. TEMPS DEDICAT	5
2.4. CONSIDERACIÓ SOBRE EL TEMPS DEDICAT	6
2.5. A QUI S'ACUDEIX QUAN ES NECESSITA AJUDA PER CUIDAR	7
2.6. DISTRIBUCIÓ DE LA RESPONSABILITAT	8
3. POBRESA DE TEMPS	9
3.1. POBRESA DE TEMPS	9
3.2. ANGOIXA DE TEMPS.....	11
TENIR PROU TEMPS PER FER TOT EL QUE S'HA DE FER.....	11
SENSACIÓ D'ANAR DE BÒLIT	13
4. BRETXA DIGITAL DE GÈNERE	16
4.1. SOL·LICITUD DE VISITA MÈDICA PER INTERNET	16
4.2. REALITZACIÓ DE CURS DE FORMACIÓ ONLINE.....	17
4.3. ÚS D'ALGUN CERTIFICAT DIGITAL	18
4.4. INTERACCIÓ EN ALGUNA XARXA SOCIAL.....	19
5. RESUM EXECUTIU	21

1. INTRODUCCIÓ

La introducció de preguntes rellevants des de la perspectiva de gènere a l'enquesta Òmnibus Municipal (en l'edició del mes de desembre de cada any) es remunta a l'any 2017, quan es van incloure per primera vegada preguntes sobre la valoració i la dedicació als treballs de cures. L'any 2022 se'n van afegir d'altres relacionades amb la bretxa digital i l'angoixa de temps. I el 2024, que és l'edició que s'analitza en el present informe, es va fer una revisió global de totes les preguntes i se'n van afegir dues de noves: una vinculada a cures i una altra a pobresa de temps.

Enguany és la primera vegada que s'analitzen els resultats de totes les preguntes en un informe únic. Aquest analitza des de la perspectiva de gènere les dades de totes les preguntes incloses per la Direcció de Feminismes i LGTBI a l'**Òmnibus Municipal del mes de desembre de l'any 2024**¹. L'informe inclou un apartat dedicat a les preguntes de l'àmbit de cures, que és on hi ha una anàlisi d'una sèrie històrica més llarga. A continuació hi ha l'apartat dedicat a l'exploració dels resultats de les preguntes sobre pobresa de temps i angoixa de temps, i, seguidament, un altre que recull l'anàlisi de les preguntes sobre bretxa digital de gènere. Per últim, s'inclou un resum executiu.

2. CURES

En el present apartat s'analitzen, des de la perspectiva de gènere, les dades relacionades amb les preguntes sobre cures que incorpora l'enquesta Òmnibus Municipal de l'any 2024, alhora que es fa una anàlisi evolutiva d'aquesta informació dels anys 2017 a 2024 (vuit edicions).

2.1. IMPORTÀNCIA PERSONAL I RECONeixEMENT SOCIAL

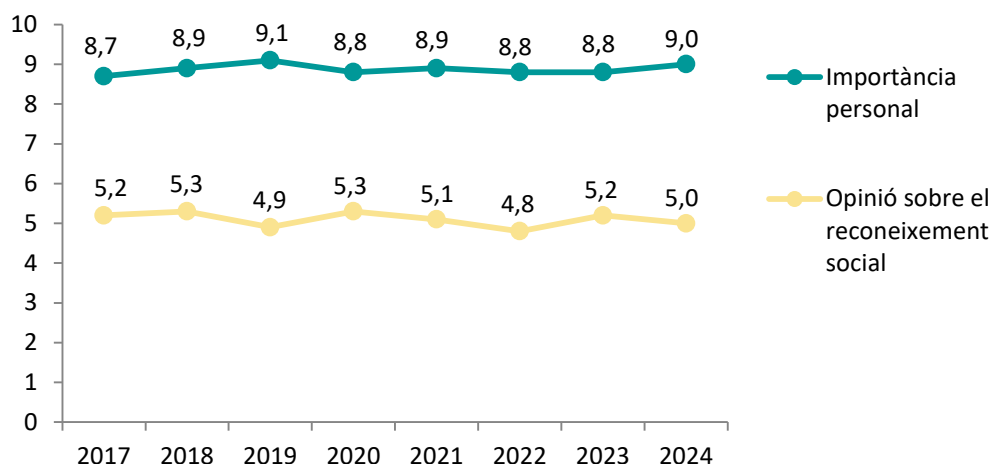
En l'edició 2024, quan es pregunta per la importància que s'atorga personalment a les tasques de cura, **el 94% de les persones consideren les cures com a molt o bastant importants**. En canvi, quan es pregunta l'opinió sobre el reconeixement social, **la consideració que les cures estan molt o bastant reconegudes socialment és només del 29%**.

Aquesta bretxa entre la importància personal i l'opinió sobre el reconeixement social és persistent al llarg dels darrers anys i es pot il·lustrar amb els seus valors mitjans (en una escala de 0 a 10):

¹ Aquesta edició de l'enquesta també s'anomena "quarta onada" de l'any 2024, en ser la quarta de les edicions que es van aplicar durant l'any (abril, juny, octubre i desembre).

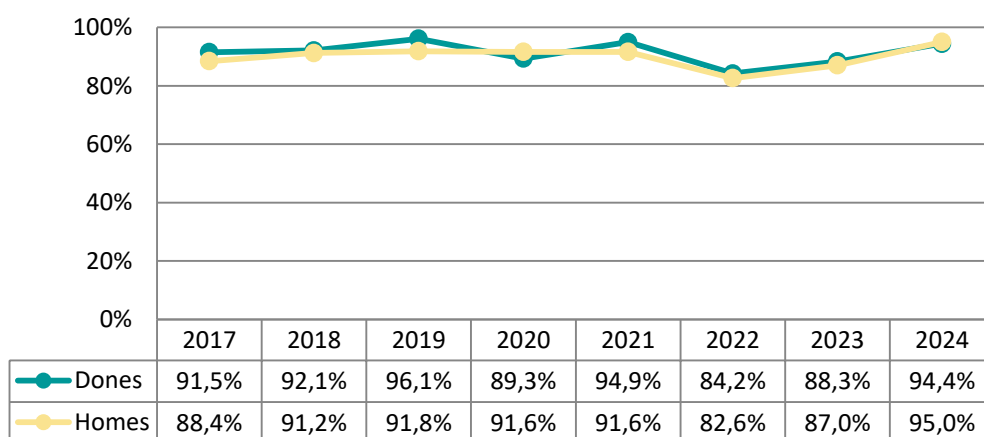
Gràfic 1. Importància personal i opinió sobre el reconeixement social

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

La desagregació de dades per sexe mostra que **tant dones com homes atorguen alta importància personal a les tasques de cura de les persones (9,2 i 8,9 de mitjana respectivament, en una escala de 0 a 10)**. Respecte al tram de valoració més elevada ("bastanta o molta importància"), un 94% de les dones i un 95% dels homes atorguen molta o bastanta importància a les tasques de cura de les persones. L'evolució temporal d'aquestes dades és la que es mostra en el gràfic següent, i s'observa que en 6 dels 8 anys analitzats el percentatge de dones que consideren les tasques de cura bastant o molt importants és lleugerament superior al percentatge dels homes.

Gràfic 2. Persones que atorguen BASTANTA o MOLTA importància a les tasques de cura de les persones

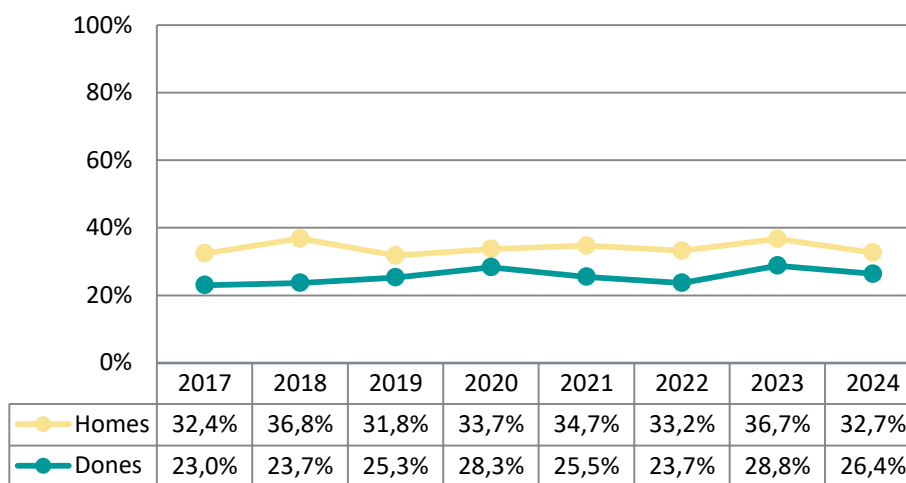

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Desagregant per sexe l'opinió sobre la valoració social es posa de manifest que **les dones consideren que les cures estan menys reconegudes socialment**, respecte la valoració que fan els homes. La valoració mitjana de les dones és de 4,7 de reconeixement social i la dels homes de 5,4, en una escala de 0 a 10. A continuació es mostren les dades de l'evolució temporal del tram de valoració més elevada ("molt o bastant reconegudes socialment"):

Gràfic 3. Persones que opinen que les tasques de cura estan MOLT o BASTANT reconegudes socialment

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

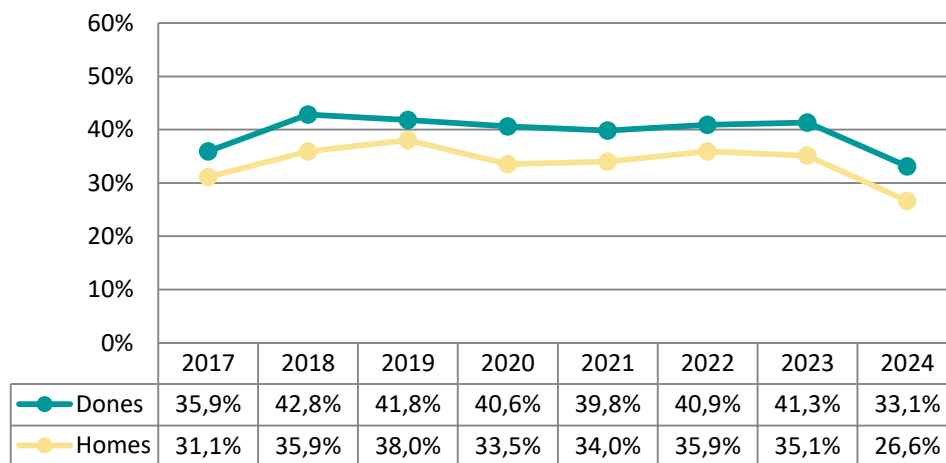
S'observa que el 2024 el 32,7% dels homes i el 26,4% de les dones consideren que les tasques de cura estan molt o bastant reconegudes socialment (6 punts percentuals de diferència entre homes i dones).

2.2. PERSONES PROPERES QUE REQUEREIXEN ASSISTÈNCIA

Davant la pregunta de si la persona enquestada té a la seva llar o entorn pròxim persones que requereixen de la seva assistència (infants, gent gran, persones malaltes o amb discapacitat), el 2024, **el 33% de les dones i el 26% dels homes afirmen tenir algú a càrrec**. Aquesta diferència entre dones i homes és sostinguda en els darrers anys, si bé ha anat variant de magnitud lleugerament:

Gràfic 4. Persones que afirmen tenir a la seva llar o entorn pròxim persones que requereixen de la seva assistència

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

2.3. TEMPS DEDICAT

A les persones que tenen a la seva llar, o entorn pròxim, persones que requereixen de la seva assistència (infants, gent gran, persones amb malaltia o discapacitat) se'ls demana: “Quantes hores de mitjana dedica a la cura d'aquestes persones en un dia feiner?”. **De mitjana, les dones dediquen 8,5 hores i els homes 6,2 hores a cuidar de persones que requereixen de la seva assistència.**

Cal destacar que **les dades presenten molta dispersió (per exemple, un 10% de les persones dediquen una hora al dia però un 12% dediquen vint-i-quatre hores)**. Feta aquesta consideració, l'enquesta mostra que la dedicació amb més freqüència és la de 2 h diàries (el que representa un 13% de les persones enquestades), però si es desagreguen les dades per sexe aquesta dada varia substancialment: en el cas de les dones la dedicació amb més freqüència és la de 24 h diàries (17% de les dones) i en el cas dels homes és la de 2 h diàries (18% dels homes).

La franja d'edat on homes i dones dediquen més temps de mitjana és la que va dels 55 als 64 anys (amb una mitjana de 9,2 hores diàries). La franja d'edat on homes i dones dediquen menys temps de mitjana és la que va dels 45 als 54 anys (amb una mitjana de 6,4 hores diàries).

En edicions anteriors de l'enquesta Òmnibus, es preguntava pel temps dedicat en termes de si era “gens, poc, bastant o molt”. De l'anàlisi d'aquelles dades es desprèn que, d'entre les persones que tenen persones a la seva llar o entorn que requereixen cures, **les dones consideren en major proporció que els homes (72% i 63% respectivament) que dediquen molt o bastant de temps a les tasques de cura.**

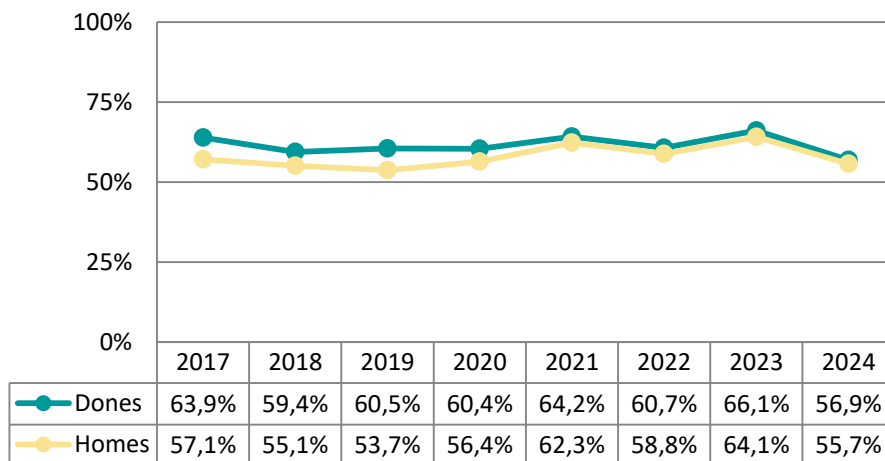

Si es prenen els valors mitjans (en una escala de 0 a 10, on 0 és *gens de temps* i 10 *molt de temps*), les dones ho valoren en un 7,7 i els homes en un 6,9. Aquesta valoració és consistent amb les dades procedents d'altres enquestes que mostren com les dones hi dediquen més hores que els homes. No obstant, aquelles dades mostren que les dones dediquen diàriament gairebé el doble de temps a tasques domèstiques que els homes (les dones 1,7 hores diàries i els homes 0,9 hores diàries de mitjana)². Així, la diferència entre dones i homes sobre la *percepció del temps que dediquen, és molt menor que la diferència de temps que efectivament dediquen*.

2.4. CONSIDERACIÓ SOBRE EL TEMPS DEDICAT

La majoria de persones, concretament un 57% de les dones i un 56% dels homes, considera que el temps que dedica a les tasques de cura de les persones que requereixen assistència és adequat. L'evolució temporal d'aquestes dades és la següent:

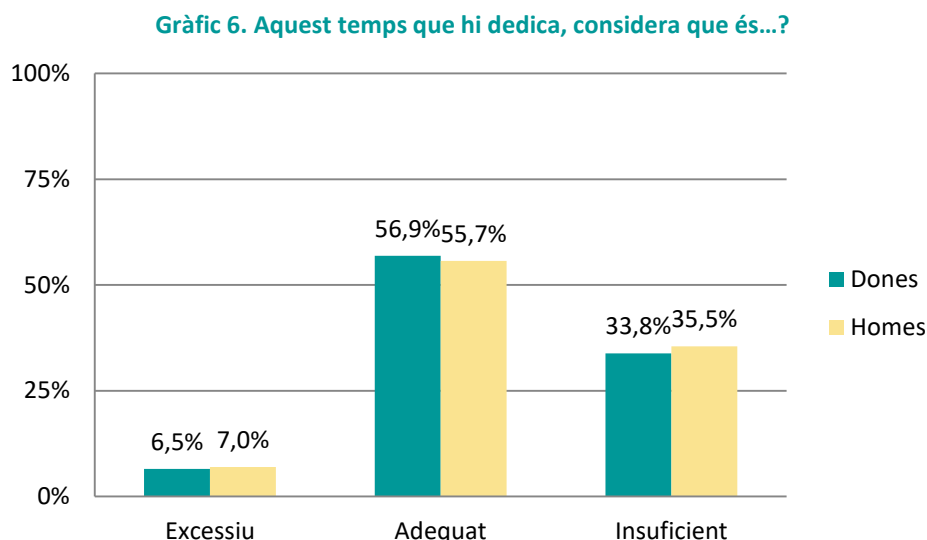
Gràfic 5. Persones que consideren que el temps que dediquen a les tasques de cura és adequat

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

D'altra banda, el gràfic següent mostra que hi ha més homes (35,5%) que dones (33,8%) que consideren que el temps que hi dediquen és insuficient.

² Idescat. *Enquesta de salut de Catalunya 2022*. Hores dedicades a activitats domèstiques un dia feiner. Població de 15 i més anys.

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

El fet que hi hagi més homes que dones que pensin que el temps que dediquen a les tasques de cura és insuficient, és consistent amb les dades de l'enquesta d'usos del temps on s'aprecia que les dones dediquen gairebé el doble de temps que els homes a aquest tipus de treball. En canvi, la dada del 55,7% dels homes que consideren adequada la seva dedicació de temps contrasta amb les dades de dedicació efectiva molt inferior a la de les dones. Aquesta opinió podria estar molt condicionada per la consideració sobre qui ha d'assumir les tasques de cura (ex: una persona considerarà que dedica molt o poc temps en funció de quant de temps considera que li correspon dedicar...). I això es troba molt influenciat pel rol social diferencial que es ve assignant històricament a dones i homes en relació als treballs de cures, així com per la *desitjabilitat social* (fenomen pel qual les persones enquestades responen segons allò socialment acceptat, és a dir respondre per "quedar bé"). A més, molts homes, en assumir en menor grau les tasques de cura possiblement no siguin conscients del volum total de treball que requereixen (per exemple, les hores de dedicació més invisibles, com les de planificació i coordinació).

2.5. A QUI S'ACUDEIX QUAN ES NECESSITA AJUDA PER CUIDAR

Una de les preguntes que al 2024 s'ha afegit a l'enquesta Òmnibus ha estat: "Quan ha necessitat ajuda per tenir cura dels seus fills/es o persones dependents, a qui ha acudit? Les respostes mostren que **les respostes més freqüents són "Mares/pares" (un 35% de les dones i un 29,6% dels homes), seguida de "Ningú" (un 29,4% de les dones i un 28,4% dels homes).**

Taula 1. “Quan ha necessitat ajuda per tenir cura dels fills/es o persones dependents, a qui ha acudit?”

(Recompte) % Columna	Total	Dona	Sexe Home
	(1012)	(542)	(470)
Mares / pares	32,5	35,0	29,6
Germans/es	12,3	11,7	13,0
Altres familiars	17,3	14,1	20,9
Amics/igues o veïns/es	8,5	8,7	8,3
Serveis professionals privats	9,0	11,1	6,6
Serveis públics	9,8	10,5	9,0
Ningú	28,9	29,4	28,4
No contesta	2,2	1,5	3,0

Font: Enquesta Òmnibus de Barcelona

Per edats, la franja que més recorre a aquestes dues opcions (“Mares/pares” i “Ningú”) és la de les dones i els homes de 16 a 24 anys. També és aquesta franja d’edat la que menys recorre a “Amics/igues o veïns/es”, amb un 0% davant de, per exemple, el 13% de la franja de 45 a 54 anys.

2.6. DISTRIBUCIÓ DE LA RESPONSABILITAT

D’entre les diferents opcions de resposta sobre la responsabilitat de la cura (familiars de primer grau, serveis públics, serveis privats i món comunitari) les persones enquestades opinen majoritàriament que la principal responsabilitat en l’assumpció de les cures hauria de ser dels serveis públics, amb una valoració de 8,4 sobre 10 en el cas de les dones, i de 8,2 en el cas dels homes.

Taula 2. “Sobre qui hauria de recaure la responsabilitat de l’assistència d’aquestes persones (infants, gent gran, persones malaltes o amb discapacitat)?” (0= gens de responsabilitat; 10=molta responsabilitat)

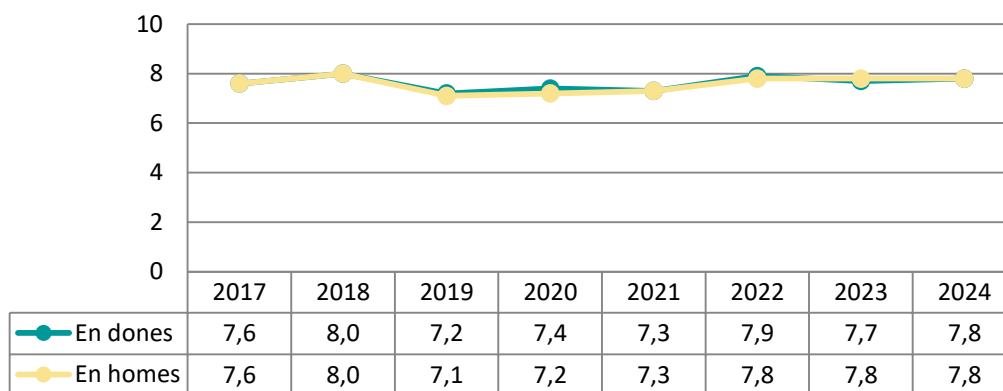
		Total	Dona	Sexe Home
Dones familiars de primer grau (mares, filles, parelles)	(Recompte)	(993)	(527)	(466)
	Mitjana	7,8	7,9	7,7
	Des.Est.	2,3	2,2	2,3
Homes familiars de primer grau (pares, fills, parelles)	(Recompte)	(992)	(530)	(462)
	Mitjana	7,8	7,8	7,7
	Des.Est.	2,3	2,3	2,3
Serveis públics (administració)	(Recompte)	(984)	(523)	(461)
	Mitjana	8,3	8,4	8,2
	Des.Est.	1,9	1,9	2,0
Serveis privats (empreses/persones contractades)	(Recompte)	(972)	(513)	(459)
	Mitjana	6,5	6,6	6,5
	Des.Est.	2,9	2,9	2,9
Món comunitari (voluntariat, veïnat, ONG)	(Recompte)	(978)	(518)	(460)
	Mitjana	6,4	6,6	6,2
	Des.Est.	2,6	2,5	2,6

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l’Enquesta Òmnibus de Barcelona

Segons l'opinió expressada a l'enquesta, el segon agent en qui hauria de recaure la responsabilitat és la família. I dins aquesta, s'atorga una responsabilitat igual a dones i homes (7,8), essent una valoració sostinguda en el temps:

Gràfic 7. En qui hauria de recaure la responsabilitat de cura dins la família de primer grau? Quant en dones i quant en homes? (de 0 a 10)

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Finalment, si bé la ciutadania no nega la participació de cap dels cinc agents en la gestió de les cures (tots tenen una valoració mitjana superior a 6), **s'atorga més responsabilitat als serveis públics i a la família que no pas al món comunitari i als serveis privats.**

3. POBRESA DE TEMPS

Degut a la manca de dades d'usos del temps actualitzades a la ciutat de Barcelona, per tal de poder aproximar-nos millor a un fenomen tan complex com és la pobresa de temps, enguany s'ha incorporat una nova pregunta a l'Enquesta Òmnibus de l'Ajuntament de Barcelona. Així doncs, en aquesta edició de l'enquesta hi ha, d'una banda, una pregunta de tipus quantitatiu per tal de mesurar quina població de la ciutat es podria trobar en situació de pobresa de temps (degut a la manca de temps propi). I, de l'altra, dues preguntes relacionades amb l'angoixa de temps, que ja s'estaven incorporant des del 2022.

3.1. POBRESA DE TEMPS

Hi ha diverses definicions del fenomen de la pobresa de temps. A l'Enquesta Omnibus s'ha afegit una pregunta partint de la definició de Vega, Domínguez i Gálvez (2021)³ que descriuen la pobresa de temps com **"la condició d'alguns individus que no tenen prou temps disponible després de treballar (en feina**

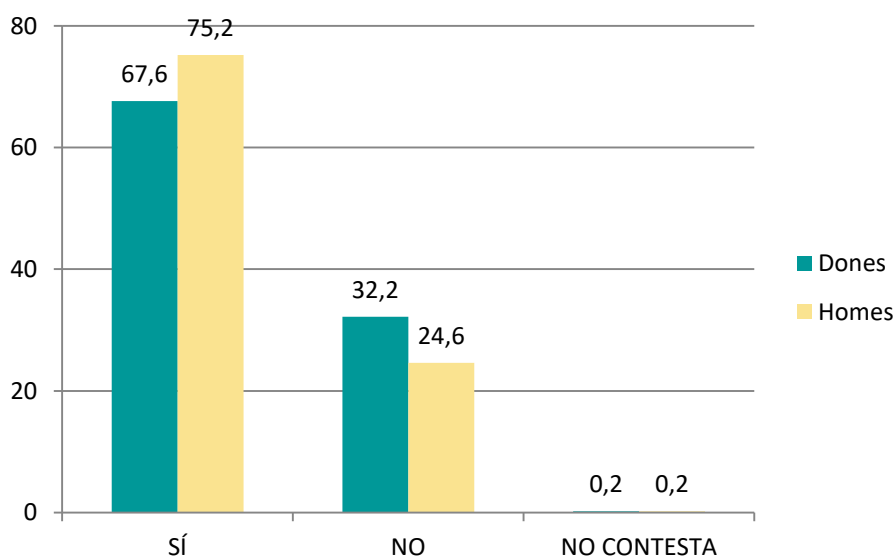
³ Vega, Domínguez i Gálvez (2021) "The multidimensionality of poverty: Time poverty in Spain". Journal of Time Use Research International Association for Time Use Research (IATUR).

remunerada o no) i després d'haver fet les activitats necessàries". I aquest llinar de temps disponible l'hem situat a les 3 hores diàries. Així doncs, la pregunta incorporada ha estat: "En les darreres setmanes, en un dia feiner, un cop ha tingut cobertes totes les seves necessitats bàsiques i les seves obligacions laborals, formatives, domèstiques i de cura d'altres persones, té disponibles per a vostè almenys 3 hores?".

Tal com s'observa al gràfic, la majoria de la gent, tant dones com especialment homes, han contestat afirmativament (un 67,6% de les dones i un 75,2% dels homes), mentre que **aproximadament un terç de les dones (32,2%) i una mica menys d'un quart dels homes (24,6%) sí que han manifestat no tenir almenys 3 hores disponibles per a ells/es mateixos/es després d'haver fet totes les activitats necessàries.**

Gràfic 8. Disponibles almenys 3 hores diàries per un/a mateix/a després d'haver fet totes les activitats necessàries

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Si bé la mostra no és suficientment grossa per poder segregar les dades per sexe i edat alhora, sí que es disposa de l'encreuament per grups d'edat (tot i que sense el sexe). En aquest sentit, les persones amb edats compreses entre els 35 i 44, i especialment, entre 45 i 54 són les que en major proporció (al voltant d'un 40%) responen que no disposen d'almenys 3 hores per elles mateixes. Es tracta de franges d'edat intenses pel què fa a la cura de persones dependents, tant de criatures com de gent gran.

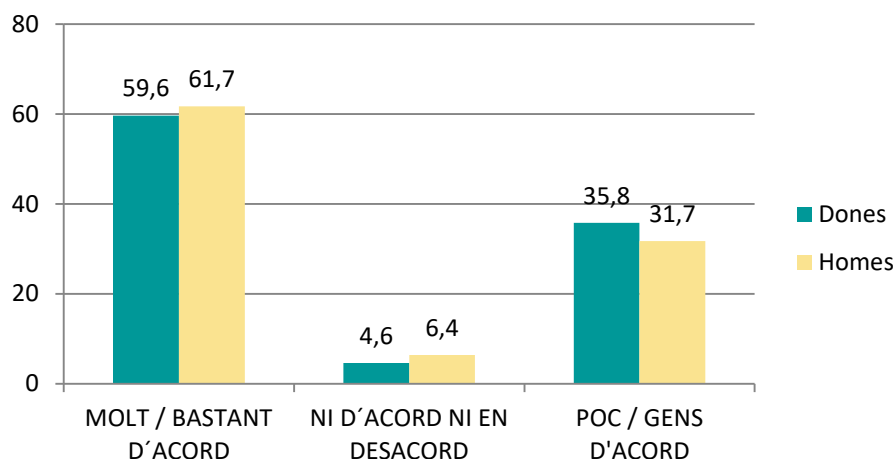
3.2. ANGOIXA DE TEMPS

L'àmbit d'angoixa de temps intenta capturar la percepció subjectiva de no tenir suficient temps per fer tot el que les persones necessiten fer. Es mesura quina és la pressió que les persones senten sobre l'ús i la disposició del seu propi temps a partir de dues preguntes: una sobre si en el darrer mes la persona ha tingut prou temps per fer tot el que havia de fer i, una altra sobre si en el mateix període, ha tingut la sensació d'“anar de bòlit”.

TENIR PROU TEMPS PER FER TOT EL QUE S'HA DE FER

La primera pregunta del bloc d'angoixa de temps fa referència al grau d'acord amb l'afirmació “durant el darrer mes he tingut prou temps per fer tot el que havia de fer”. Davant d'aquesta pregunta, es pot apreciar com, **en general, tant per homes com per dones els valors estan força polaritzats entre qui està molt d'acord amb l'afirmació, i per tant, valora que ha tingut prou temps per fer tot el que havia de fer, i qui, en canvi, hi està poc o gens d'acord.** Molt poques persones s'ubiquen en la posició intermèdia de “ni d'acord ni en desacord”.

Gràfic 9. Tenir prou temps per fer tot el que s'havia de fer en el darrer mes

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Els homes, en general, valoren més positivament l'afirmació al llarg dels anys, tot i que la diferència respecte a les dones s'ha escurçat el darrer any. Així, el 2024 els homes declaren en una proporció una mica més gran que les dones haver tingut prou temps per fer-ho tot (un 61,7% dels homes vers un 59,6% de les dones el 2024). D'aquesta darrera edició destaca que la proporció de dones que estan d'acord amb l'afirmació ha augmentat respecte als anys anteriors, alhora que s'ha reduït la de les dones que hi estan en desacord. En el cas dels homes, respecte l'any anterior, s'ha reduït una mica la proporció d'homes que hi està d'acord, però sense augmentar la dels que hi estan en desacord. Així, ha augmentat el conjunt d'homes que afirmen no estar-hi ni d'acord ni en desacord.

Taula 3. En el darrer mes he tingut prou temps per fer tot el que havia de fer

	2022		2023		2024	
	Dones	Homes	Dones	Homes	Dones	Homes
MOLT / BASTANT D'ACORD	50,1	58,4	54	62,8	59,6	61,7
NI D'ACORD NI EN DESACORD	3,4	5,2	2,6	2,8	4,6	6,4
POC / GENS D'ACORD	46,2	36	43,1	34,2	35,8	31,7
NS/NC	3,4	5,2	0,4	0,2	0	0,2

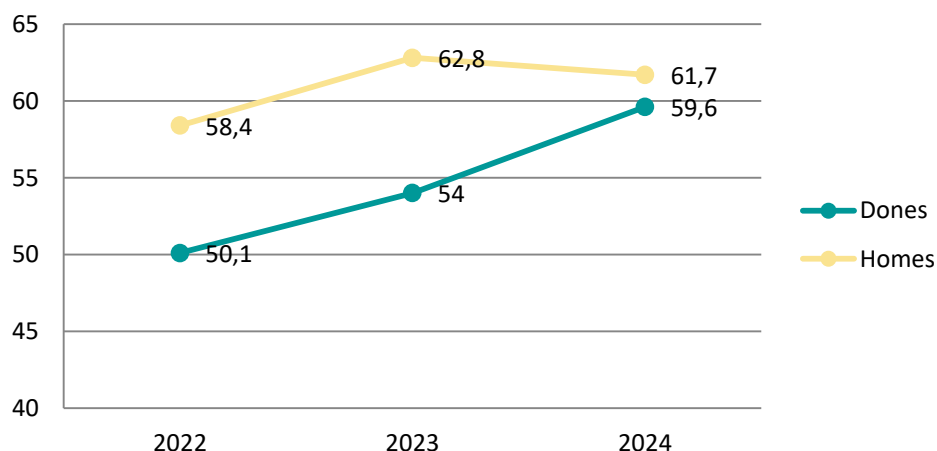
Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Com s'ha dit, la resposta majoritària és que les persones enquestades estan “molt/bastant d'acord” amb l'afirmació que en el darrer mes han tingut prou temps per fer tot el que havien de fer. Al següent gràfic es poden detectar les pautes de resposta tant a nivell d'evolució temporal, com de diferències entre dones i homes. S'observa que **en el cas de les dones, el grau d'acord ha anat augmentant any rere any** (passant del 50,1% el 2022 al 59,6% el 2024, amb un augment de més de 9 punts).

En el cas dels homes, si bé respecte al primer any, ha augmentat la proporció dels que estan d'acord amb l'afirmació (del 58,4% el 2022 al 61,7% el 2024), en la darrera edició hi ha un petit descens respecte el 2023.

D'altra banda, **s'observa que els homes tenen tots els anys una valoració més bona del temps per arribar a fer-ho tot que les dones**. El 2022 i 2023 hi havia una diferència de 8 punts entre la valoració dels homes i la de les dones, que el 2024 s'ha reduït a 2 punts. Així, el darrer any és quan les dones se situen més a prop del valor dels homes. Caldrà veure si això és una tendència que es consolida o es tracta d'un resultat puntual.

Gràfic 10. MOLT o BASTANT D'ACORD. En el darrer mes he tingut prou temps per fer tot el que havia de fer

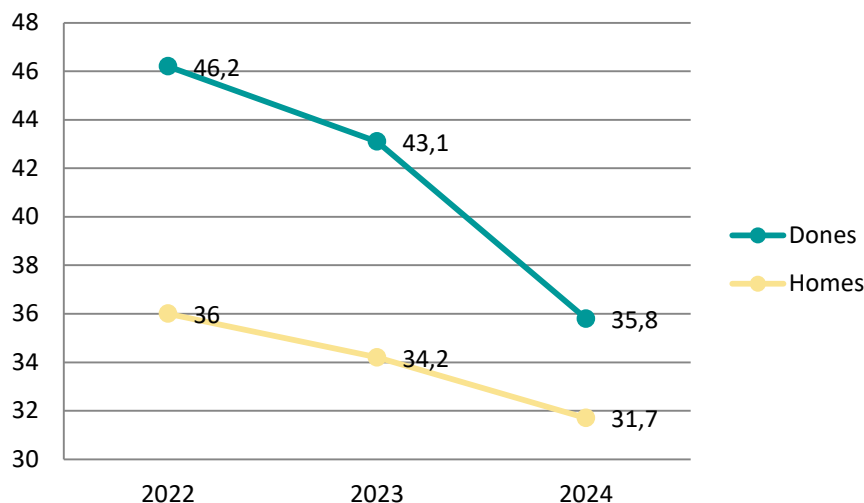

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Per últim, **la diferència de gènere en el grau de desacord amb l’afirmació**, mostrada al gràfic següent, **si bé es manté, s’ha anat reduint al llarg dels 3 anys**. El primer anys hi havia una separació de més de 10 punts entre dones i homes, que el 2023 va baixar lleugerament fins a 9 punts i que el 2024 s’ha reduït fins a 4. De nou, caldrà veure si es tracta d’un resultat puntual o es consolida aquest apropament. Se sap que les dones, proporcionalment, tenen més dificultats que els homes per tenir temps per poder fer tot allò que han de fer, ja que assumeixen moltes més responsabilitats i tasques domèstiques i de cura que els homes, a banda del treball remunerat. Tot plegat fa que tinguin més dificultats per poder arribar a tot. Els resultats d’aquesta pregunta pel 2024 segueixen mostrant aquesta realitat però amb una diferència menor entre unes i els altres.

Gràfic 11. POC o GENS D’ACORD. En el darrer mes he tingut prou temps per fer tot el que havia de fer

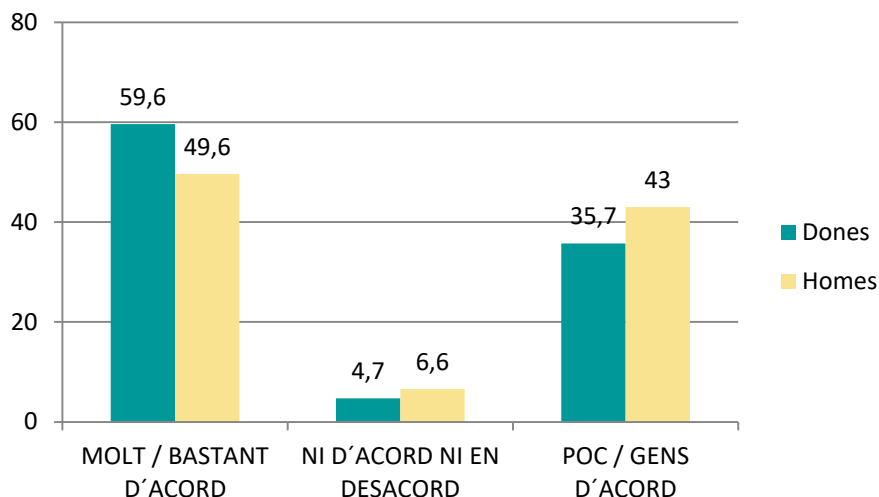
Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

SENSACIÓ D'ANAR DE BÒLIT

La segona pregunta d'aquest bloc demana pel grau d'acord amb l'afirmació "en el darrer mes he tingut la sensació d'anar de bòlit". En aquest cas, les preguntes també estan polaritzades tant per homes com especialment per dones, entre qui està molt/bastant d'acord amb l'afirmació, i qui ho està poc/gens. Poques persones han respost l'opció "ni d'acord ni en desacord". Al mateix temps, respecte la pregunta anterior, **ara són majoritàriament les dones les qui responen estar molt/bastant d'acord amb l'afirmació d'haver tingut la sensació d'"anar de bòlit" en el darrer mes**. Els homes, en canvi, tenen valors més semblants entre el molt/bastant d'acord i el poc/gens d'acord.

Gràfic 12. Tenir la sensació d'anar de bòlit en el darrer mes

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Fent una ullada a l'evolució temporal, s'observa que les **dones sempre estan més d'acord amb tenir la sensació d'anar de bòlit que els homes** (els valors de les dones se situen al voltant del 60% i els dels homes del 50%), **existint una diferència respecte dels homes entorn els 10 punts al llarg dels anys**. Així mateix, s'observa que la proporció de dones que estan d'acord amb l'afirmació s'ha anat reduint lleugerament al llarg del temps, passant del 62,5% el 2022 al 59,6% el 2024. En el cas dels homes, no hi ha una pauta constant, ja que d'un 50% el 2022, va augmentar a un 51,7% el 2023 i s'ha tornat a reduir el 2024 fins a un 49,6%.

Taula 4. En el darrer mes he tingut la sensació d'"anar de bòlit"

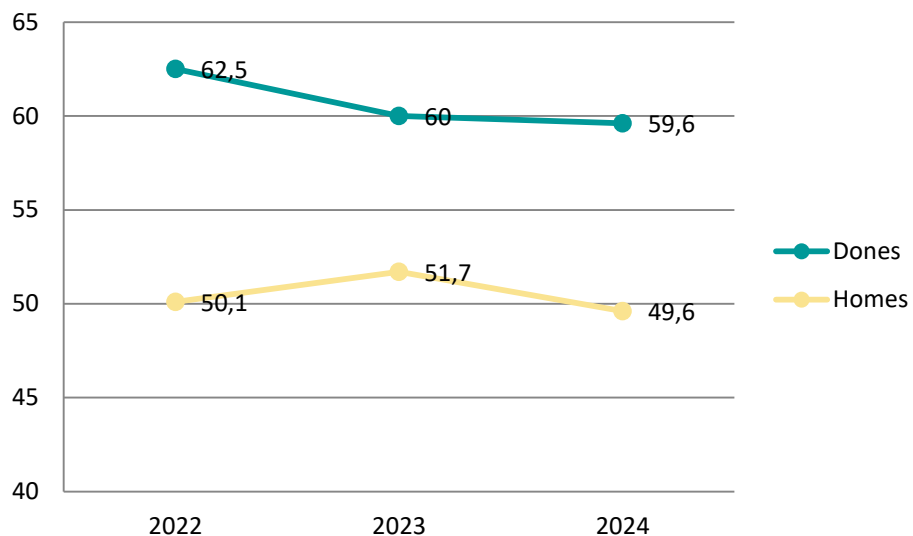
	2022		2023		2024	
	Dones	Homes	Dones	Homes	Dones	Homes
MOLT / BASTANT D'ACORD	62,5	50,1	60	51,7	59,6	49,6
NI D'ACORD NI EN DESACORD	3,4	5,8	2,6	2,2	4,7	6,6
POC / GENS D'ACORD	32,4	43,4	37,2	46,1	35,7	43

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Com s'ha vist, la resposta més freqüent tant per part d'homes com de dones, és la d'estar "molt/bastant d'acord" amb la sensació d'anar de bòlit, però tal com es mostra en el gràfic següent, hi ha **una proporció superior de dones que d'homes, que sent que el darrer mes ha anat de bòlit**. Ho han manifestat així **6 de cada 10 dones**, davant de 5 de cada 10 homes. La distància entre homes i dones el 2022 era de més de 12 punts, el 2023 es va reduir al voltant de 9 i el 2024 ha tornat a créixer lleugerament fins a 10 punts de distància.

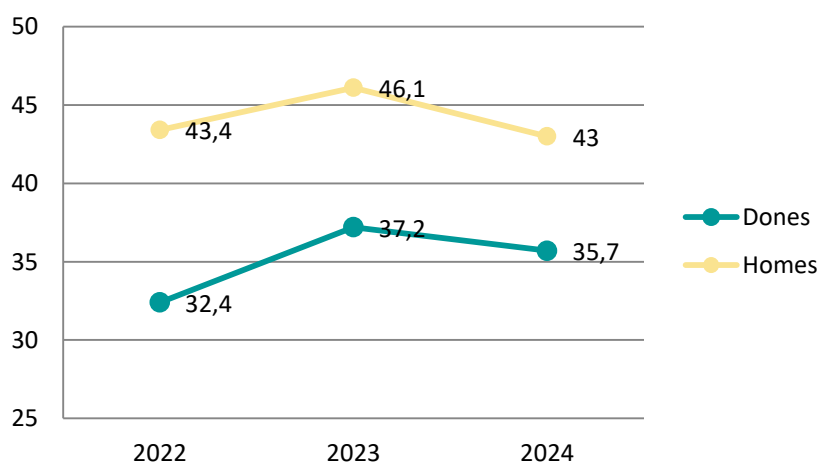
Gràfic 13. MOLT/BASTANT D'ACORD. En el darrer mes he tingut la sensació d'"anar de bòlit"

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Si s'analitzen les dades entre qui està **poc o gens d'acord** amb l'afirmació d'haver anat de bòlit durant l'últim mes, tal com es veu al gràfic següent, es dona la situació inversa, i és que **la proporció d'homes que no ha tingut aquesta sensació és superior a les dones al llarg dels anys**, tot i que la diferència s'ha anat escurçant lleugerament.

Gràfic 14. POC/GENS D'ACORD. En el darrer mes he tingut la sensació d'"anar de bòlit"

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Per tant, com s'ha vist en els dos darrers gràfics, en el cas dels homes, la diferència entre els que hi estan d'acord i els que no hi estan d'acord és només de 6 punts (de 43% a 49,6%). En canvi, entre les dones, la diferència és molt més gran, de fins a 24 punts (de 35,7% a 59,6%). Aquestes dades estan en sintonia amb les recerques que posen damunt de la taula que les dones pateixen més pobresa de temps que els homes.

4. BRETXA DIGITAL DE GÈNERE

Un darrer bloc de preguntes gira entorn a la bretxa digital, mesurada a través de diferents usos de les eines digitals per part d'homes i per part de dones.

4.1. SOL·LICITUD DE VISITA MÈDICA PER INTERNET

La primera pregunta d'aquest bloc fa referència a la sol·licitud d'hora per a una visita mèdica a través d'internet durant els darrers 12 mesos. En aquest cas, les respostes entre homes i dones són similars i, alhora, les respostes són lleument superiors en el "sí" que en el "no", i per tant, es pot afirmar que **la majoria d'homes i dones han sol·licitat hora al metge/essa per internet durant el darrer any**.

Taula 5. Haver demanat hora amb un/a metge/essa per internet

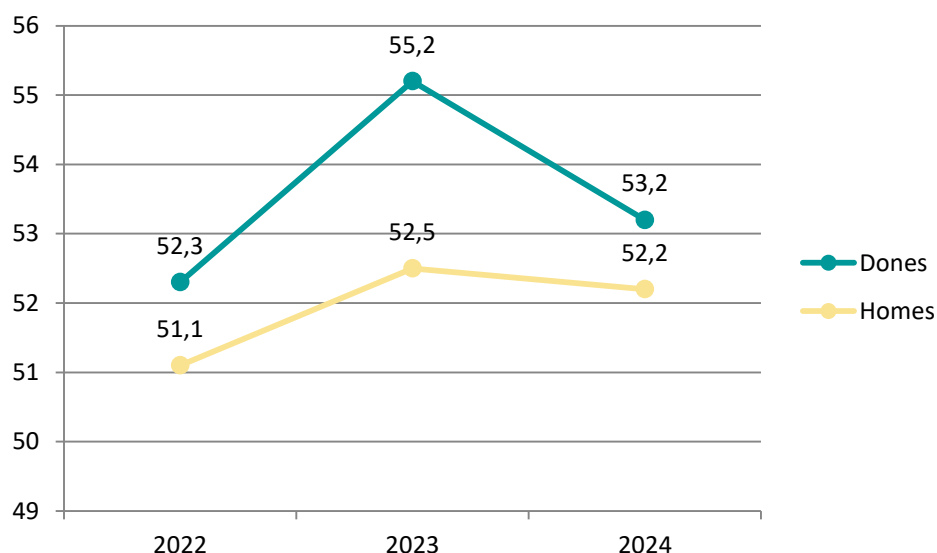
	2022		2023		2024	
	Dones	Homes	Dones	Homes	Dones	Homes
SÍ	52,3	51,1	55,2	52,5	53,2	52,2
NO	47,5	48,2	44,6	47,3	46,3	47,6

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Corroborant aquesta informació, si s'analitza el percentatge de persones que sí que han demanat hora amb un/a metge/ssa, al gràfic 5 es pot observar com més de la meitat de les persones enquestades, tant dels homes com les dones de la ciutat, fan servir internet per demanar cita mèdica. **Les dones ho sol·liciten en una proporció lleugerament superior que els homes:** en el cas dels homes els valors oscil·len entre el 51,1% i el 52,5%, i en el cas de les dones entre el 52,3% i el 55,2%. Una informació que seria interessant per complementar aquesta dada seria saber per a qui és l'hora mèdica sol·licitada, si és per a un/a mateix/a o bé per a altres persones, ja que, sovint, les dones, en tant que segueixen sent les principals responsables de les tasques de cura (tal com assenyalen les enquestes d'usos del temps) poden estar demanant no només les hores mèdiques personals sinó també les referents a altres membres de la família.

Gràfic 15. Haver demanat hora amb un/a metge/essa per internet

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

4.2. REALITZACIÓ DE CURS DE FORMACIÓ ONLINE

La segona pregunta d'aquest bloc fa referència a si s'ha realitzat un curs de formació online durant els darrers 12 mesos. A la taula 6 s'aprecia com **la majoria d'homes i de dones de la ciutat no han fet un curs de formació online en el darrer any** (en cap dels tres anys analitzats). A nivell de gènere, es donen dos petits canvis en les tendències del 2023 respecte el 2022. A grans trets, es pot afirmar **que més del 70% de la població no ha fet cap curs online el darrer any**. I pel que fa al 2024, la taxa de dones que no ha fet cap curs online s'eleva al 75,3%, davant del 69,4% dels homes.

Taula 6. Realitzat un curs de formació online

	2022		2023		2024	
	Dones	Homes	Dones	Homes	Dones	Homes
SÍ	28,1	30,2	29,1	26,5	24,1	30,4
NO	70,5	69,8	70,9	73,5	75,3	69,4

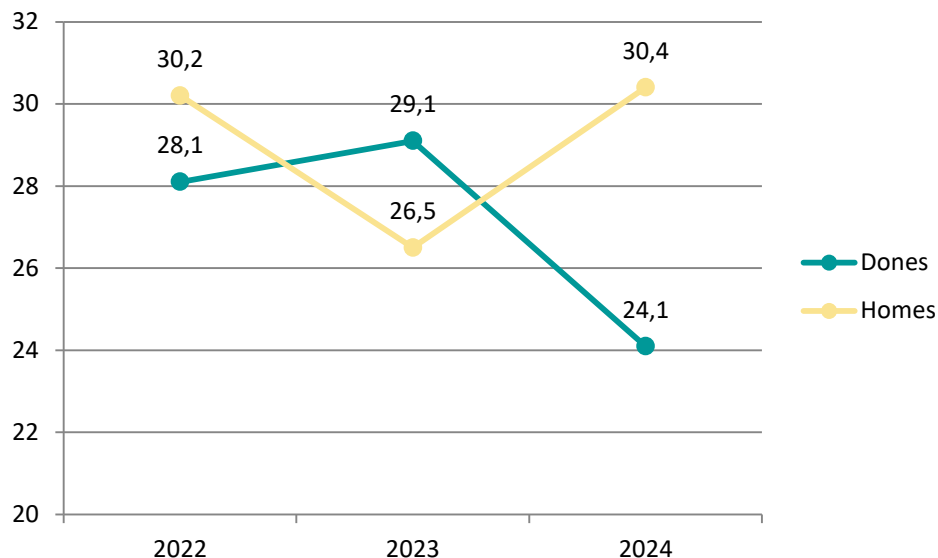
Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Si ens fixem en les dades d'aquelles persones que sí que han fet una formació online el darrer any, les dades del gràfic 16 mostren que no hi ha una tendència clara a nivell d'evolució temporal ni per homes ni per dones pel que fa a haver realitzat un curs de formació online. El que sí que es dona és una

tendència inversa entre homes i dones. Així, si bé en un inici (2022) les dones (28,1%) s'havien format menys que els homes (30,2%), al 2023 la tendència s'inverteix i elles (29,1%) presenten taxes de formació online una mica superiors a les d'ells (26,5%), però en canvi al 2024 no només es torna a revertir la situació i els homes presenten taxes superiors (30,4%) a les dones (24,1%) sinó que, a més a més, la bretxa entre els uns i altres s'eixampla (6,3 punts).

Gràfic 16. En els darrers 12 mesos ha realitzat un curs de formació online?

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Aquestes dades posen damunt de la taula que la modalitat de formació online encara és minoritària entre la població barcelonina i que encara no es pot parlar d'una tendència clara pel que fa al gènere, si bé és cert que al darrer any s'han format més homes online que dones.

4.3. ÚS D'ALGUN CERTIFICAT DIGITAL

La tercera pregunta d'aquest bloc fa referència a si s'ha fet servir algun certificat digital durant els darrers 12 mesos. A la taula 7 s'observa la diferència existent entre homes i dones pel què fa a la utilització d'algun certificat digital i mostra com **la majoria d'homes de la ciutat afirmen haver-ne utilitzat algun en el darrer any (un 57,8%), i en canvi l'ha usat menys de la meitat de les dones (un 48,5%)**. Les dades mostren una diferència de quasi 10 punts entre dones i homes, **fent palès que en l'ús de tecnologies de nivell més avançat, la bretxa digital de gènere és significativa**.

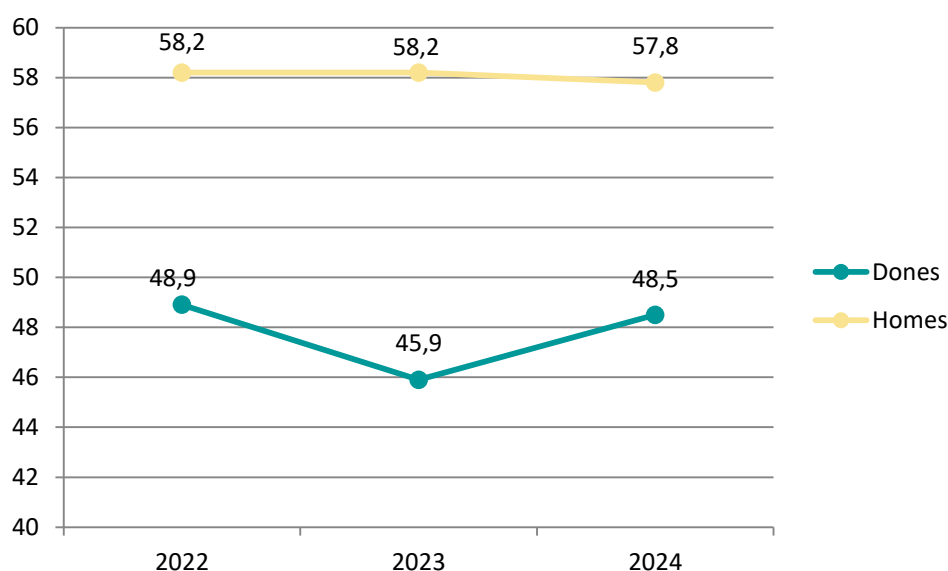
Taula 7. En els darrers 12 mesos ha fet servir algun Certificat Digital?

	2022		2023		2024	
	Dones	Homes	Dones	Homes	Dones	Homes
SÍ	48,9	58,2	45,9	58,2	48,5	57,8
NO	50,6	41,3	53,9	41,6	51	41,7

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Si ens fixem en les dades de les persones que sí que han fet ús d'algun certificat digital (gràfic 17) es pot observar com en tots els anys analitzats els homes tenen taxes superiors a les de les dones.

Gràfic 17. En els darrers 12 mesos ha fet servir algun Certificat Digital?

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Així doncs, es pot afirmar que en l'ús del certificat digital s'hi dona una bretxa digital de gènere destacable.

4.4. INTERACCIÓ EN ALGUNA XARXA SOCIAL

La darrera pregunta d'aquest bloc fa referència a si, durant el darrer any, s'ha interactuat en alguna xarxa social amb un perfil d'usuari (per exemple, Facebook, X, Instagram). Es pot afirmar **que, tant en el cas dels homes com en el de les dones, la interacció en alguna xarxa social ha estat majoritària (aproximadament 2 de cada 3 persones hi han interactuat).**

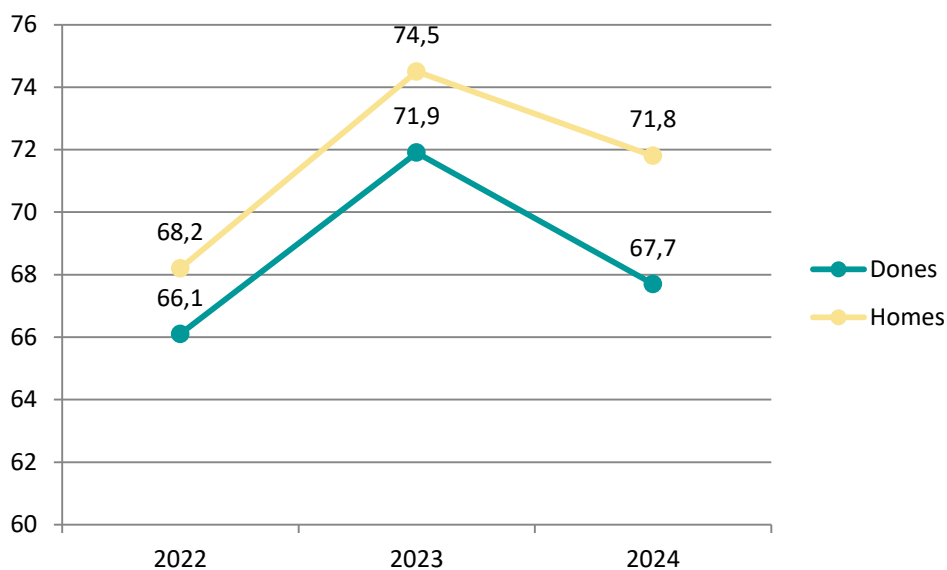
**Taula 8. En els darrers 12 mesos has interactuat en alguna Xarxa Social
(amb un perfil d'usuari, facebook, twitter, instagram....)?**

	2022		2023		2024	
	Dones	Homes	Dones	Homes	Dones	Homes
SÍ	66,1	68,2	71,9	74,5	67,7	71,8
NO	33,4	31,3	28,1	25,5	32,3	28,2

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Quan s'analitzen les dades de persones que sí que han fet servir alguna xarxa social (gràfic 18), s'observa una tendència paral·lela entre homes i dones (pugen les dones i els homes que fan servir xarxes socials al 2023, i tornen a baixar al 2024), i també s'aprecia que **el percentatge d'homes que les empra és sempre superior al percentatge de dones que ho fa**.

**Gràfic 18. En els darrers 12 mesos has interactuat en alguna Xarxa Social
(amb un perfil d'usuari, facebook, twitter, instagram....)?**

Font: elaboració pròpia a partir de les dades de l'Enquesta Òmnibus de Barcelona

Les dades d'interacció en alguna xarxa social indiquen que tant homes com dones en fan un gran ús, sent una mica superior pels homes que per les dones.

5. RESUM EXECUTIU

CURES

1. Importància personal i reconeixement social: Tant dones com homes atorguen alta importància personal a les tasques de cura (9,2 i 8,9 de mitjana respectivament, en una escala de 0 a 10). D'altra banda, les dones consideren que les cures estan menys reconegudes socialment, respecte la valoració que fan els homes (4,7 i 5,4 de mitjana respectivament, en una escala de 0 a 10).

2. Persones properes que requereixen assistència: Davant la pregunta de si la persona enquestada té a la seva llar o entorn pròxim persones (infants, gent gran, persones malaltes o amb discapacitat) que requereixen de la seva assistència, el 33% de les dones i el 26% dels homes afirmen tenir algú a càrrec.

3. Temps dedicat: De mitjana, les dones dediquen 8,5 hores i els homes 6,2 hores a cuidar de persones que requereixen de la seva assistència. Les dades presenten molta dispersió (per exemple, un 10% de les persones dediquen una hora al dia però un 12% dediquen vint-i-quatre hores).

4. Consideració sobre el temps dedicat: La majoria de persones, concretament un 57% de les dones i un 56% dels homes, considera que el temps que dedica a les tasques de cura de les persones que requereixen assistència és adequat. Hi ha més homes (35,5%) que dones (33,8%) que consideren que el temps que hi dediquen és insuficient.

5. A qui s'acudeix quan es necessita ajuda per cuidar: Les persones a qui més s'acudeix quan es necessita ajuda per tenir cura dels fills o persones dependents, són "Mares/pares" (un 35% de les dones i un 29,6% dels homes), seguida de "Ningú" (un 29,4% de les dones i un 28,4% dels homes).

6. Distribució de la responsabilitat: Les persones enquestades opinen majoritàriament que la principal responsabilitat en l'assumpció de les cures hauria de ser dels serveis públics, amb una valoració de 8,4 sobre 10 en el cas de les dones, i de 8,2 en el cas dels homes.

POBRESA DE TEMPS

1. Pobresa de temps: Un terç de les dones (32,2%) i una mica menys d'un quart dels homes (24,6%) han manifestat no tenir almenys 3 hores disponibles per a ells/es mateixos/es després d'haver fet totes les activitats necessàries.

2. Tenir prou temps per fer tot el que s'havia de fer: Els homes, en general, valoren més positivament l'afirmació al llarg dels anys, tot i que la diferència respecte a les dones s'ha escurçat el darrer any. El 2024 un 61,7% dels homes declaren haver tingut prou temps per fer tot el que s'havia de fer front un 59,6% de les dones.

3. Tenir la sensació d'anar de bòlit: Les dones sempre estan més d'acord amb tenir la sensació d'anar de bòlit que els homes, existint una diferència respecte dels homes entorn els 10 punts al llarg dels anys. El 2024, un 59,6% de les dones s'hi mostren d'acord, vers el 49,6% dels homes.

BRETXA DIGITAL DE GÈNERE

1. Sol·licitud de cita mèdica online: En els tres anys analitzats, la majoria d'homes i dones han demanat hora al metge per internet, amb un percentatge sempre lleugerament superior en dones. Concretament, al 2024, un 53,2% de dones i un 52,2% d'homes han demanat una cita mèdica.

2. Formació online: Aproximadament 70% de la població no ha fet cap curs online en els anys analitzats, i el 2024 aquesta xifra arriba al 75,3% en dones i al 69,4% en homes. No hi ha una tendència clara en la formació online per gènere, però el 2024 els homes han fet més formació que les dones, ampliant la bretxa (arribant a ser de 6,1 punts).

3. Ús del certificat digital: Els homes han utilitzat certificats digitals en major proporció (57,8%) que les dones (48,5%), evidenciant una bretxa digital de gènere en tecnologies més avançades. Aquesta diferència es manté en tots els anys analitzats.

4. Interacció en xarxes socials: Aproximadament 2 de cada 3 persones han interactuat en xarxes socials l'últim any. Tot i que l'ús és alt en ambdós sexes, els homes sempre registren percentatges una mica superiors a les dones.